

[Kristen Østergaard.]

kratiet må vi naturligvis tage til efterretning.

Som bekendt ændrer forslaget ikke ved styrkemålsangivelserne — og det er måske derfor, hr. Kjeld Olesen ikke mener, der er nogen reform i det — ud over det bekendte, at ordet „ca.“ sættes i stedet for ordet „mindst“ foran styrkemålsangivelserne. Jeg synes, det er væsentligt, at der ikke ændres nævneværdigt ved dette afsnit i forsvarsloven i den nuværende situation. Efter forslaget får loven desuden en sådan opbygning, at der vil være plads for bevægelighed, forstået på den måde, at det vil være muligt administrativt at indføre mindre indgribende ændringer, som den nedsatte kommission måtte finde ønskelige at gennemføre, uden lovændringer.

I 1960-ordningen indførtes den praksis, at tjenestetidens længde ikke skulle fastsættes i selve forsvarsloven; den fastsættes administrativt af forsvarsministeren, i reglen på grundlag af forhandling med partierne. Denne praksis blev anvendt også i 1966, og det er også sket denne gang i forbindelse med aftalen om nedsættelsen af tjenestetiden til de 12 måneder. Jeg synes, det er en udmærket ordning, der har bestået sin prøve gennem de 10 år, vi har haft den gode 1960-ordning. Derfor finder venstre ikke anledning til ændring af denne praksis, og jeg skal anbefale at stemme imod socialdemokratiets ændringsforslag om fastlæggelse af tjenestetidens længde i selve lovforslaget.

Socialdemokratiets udviste iver for at gennemføre tjenestetidsnedsættelsen uden sammenhæng med forsvarslovgivningen er vel karakteristisk for partiet, der i oppositionsperioden har en ensidig kærlighed for de populære sider af enhver sag, hvorimod socialdemokratiet, når det drejer sig om at tage et medansvar, altså ikke er hjemme.

Jeg vil også her, for ikke at glemme det, anbefale at stemme imod socialistisk folkepartis forslag om afskaffelse af forsaret over en 3 års periode.

Et flertal i udvalget inklusive socialdemo-

kratiet er enig om — det er et citat fra betænkningen —:

„at Danmarks medlemskab af NATO må føre til, at også en ny forsvarsordning må baseres på dette medlemskab, og at forsaret som et led i det fælles NATO-forsvar må råde over styrker inden for alle tre værn til umiddelbart forsvar mod et angreb på dansk område.“

Flertallet er også enig i at fremhæve ønskeligheden af, at afspændingspolitikken i stigende grad må indgå i NATOs overvejelser.

Jeg vil gerne slutte mit indlæg med en henvisning til dette afsnit i betænkningen, med en påpejning af, at der er enighed partierne imellem om grundlaget for dansk forsvar. Det er såre vigtigt at konstatere det. Dermed vil jeg ønske, at de lovændringer, som lovforslaget er udtryk for, må få den gavnlige virkning for det samlede forsvar, som er tilsigtet, og så vil jeg endvidere håbe, at socialdemokratiets kørsel på frihjul i forsvarssagen i de kommende år ikke skal komme til at skade befolkningens indstilling til forsaret.

Bilgrav-Nielsen: Der er god grund til indledningsvis at give udtryk for anerkendelse af den måde, hvorpå udvalgsarbejdet er blevet ledet, og det tempo, hvori en lang række og meget omfattende spørgsmål er blevet besvaret. Det bedste bevis på arbejdets grundighed ligger til syvende og sidst i, at heller ikke socialdemokratiet har fundet anledning til at kritisere den side af sagen.

Enkelte steder i pressen har der derimod været rejst kritik af, at man ikke for længst har gjort arbejdet færdig. Denne kritik er uforståelig, og den er uberettiget. Det havde været til at forstå, hvis det var socialdemokratiet, der havde fremsat en sådan kritik; så var man ikke blevet udsat for den gradvise afsløring, som man var udsat for i særdeleshed i de sidste par møder.

En kendsgerning er det i hvert fald, at socialdemokratiet ikke har villet og ikke vil et forsvarsforlig. Det er tvivlsomt, om